

Un Cansautor: «Hi ha moltes Alfonsines hui en dia que mereixen espai i llibertat»

Estrenem el videoclip d'«El fill» del cantautor valencià, un tema inclòs en el seu primer llarga durada

Un Cansautor | Arxiu de l'artista

Un Cansautor comença la seva trajectòria musical en l'adolescència, i va formant part de diversos projectes artístics fins que, en un viatge de Benimaclet a l'Argentina, decideix iniciar el seu camí en solitari, tot i que rodejat d'amics. El resultat ha estat *A nit negra* (BumBum Produccions, 2023), un àlbum que arrenca amb "El fill", del qual avui estrenem el videoclip.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=xpGMZRG0zZE>

Estrenem "El fill". Està basada en una relació maternofilial concreta?

Segurament aixina siga. De la mateixa manera, pense que tots tenim i som diverses mares, i la cançó va per a totes. Som fills de la nostra llengua, de la nostra terra, dels nostres ancestres i d'altres invencions, personals i socials. Igualment, estime molt a la mare que em va parir i a la seua, la iaia.

El videoclip que l'acompanya representa el viatge que vas fer a Argentina?

Quan vaig tornar d'Argentina vaig considerar construir una nova societat basada en els principis apresos al viatge. En aquella època, seguia vestint i manejant-me de la mateixa manera que ho feia allà. Lamentablement, vaig tenir problemes burocràtics que m'impediren complir aquell somni.

D'aquell viatge a l'Argentina és precisament d'on neix l'àlbum. Com va ser i com et va inspirar?

Va ser un viatge de 6 mesos, temps suficient per perdre's i retrobar-se unes quantes vegades. Vaig poder visitar i conèixer amics que formen part de l'àlbum. A més, Argentina és terra de cantors de valor inabastable, com **Mercedes Sosa, Atahualpa Yupanqui, José Larralde o Charly García**.

Fa temps que estàs vinculat amb la música a través de diversos projectes, però no ha estat fins ara que has tret el primer llarga durada en solitari. Què ho ha motivat?

La gestació de l'àlbum està directament relacionada amb el viatge. El fet de tenir temps per a un, i la companyia d'un amic -conegut 5 anys abans a Xile- i productor de l'àlbum, Nico Vietti, va ser clau per poder desenvolupar el projecte, que era un anhel des de feia molts anys.

Després d'"El fill", el disc continua amb "La iaia". S'ha de reivindicar el paper de les matriarques de la família?

La meua iaia ha sigut un pont cap a altres llocs i moments, altres opcions. A banda, i molt més important, de donar-me l'estima i el caliu d'una iaia valenciana de *putxero* el dissabte i arròs al forn els diumenges.

En diverses cançons insereixes sàmplers. A "Purita", s'hi sent la veu de Víctor Jara. És un homenatge pel 50è aniversari del seu assassinat?

Realment és un homenatge a la germana del meu iaio patern, Purita. En el colp d'estat de Franco, el meu besavi va haver de fugir d'Espanya i va continuar la seua descendència a Argentina. Allà es crià Purita, en Salta, al nord d'Argentina, i vaig tenir el plaer de visitar-la. Em contà moltes històries i em compartí els llibres que havia escrit, de relats, memòria i poemes. Vaig musicar un d'ells i per acompanyar-lo vam buscar, durant la producció, les veus de **Víctor Jara i Violeta Parra** per generar l'atmosfera adequada.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=eh6V3fjUeww>

El treball l'acabes amb "Alfonsina y los siete mares", una cançó que mescla diferents veus recitant el poema "Soledad" d'Alfonsina Storni.

Sí, s'hi sent la veu lírica de Daniela Vietti, i el poema el reciten Nico Vietti, Sol Mesa i Nadia Muriel. Totes amistats, suport i xarxa del camí.

El títol fa referència a la cançó popularitzada per Mercedes Sosa "Alfonsina y el mar". Com les connectes?

Vaig conèixer a la poeta Alfonsina Storni a través d'aquella magnífica cançó i en el viatge vaig poder aprofundir en l'obra i la vida de la poeta. En l'obra es veu el dolor fruit de la gàbia on se la va voler clavar pel fet de voler ser lliure i ser dona i mare. Pense que hi ha moltes Alfonsines, hui en dia també, i més que reconeixement, mereixen espai i llibertat. Vam decidir deixar la cançó per al final perquè es tracta també d'una conversa sobre la mort, un llindar, la fi d'un cicle.